

A BĂTUT LA UȘA TA CINEVA

A bătut la ușa ta Cineva
Și n-a răspuns nimenea.
În tăcerea negrei nopți
Stă un Om și plânge,
Fața lui e numai răni,
Pieptul numai sânge.

Cine ești Străin pribeag, cine ești?
De-al cui dor Tu pribegești?
Cine fața Ți-a brăzdat
Bice fără număr,
Ce povară Ți-a lăsat
Rana de pe umăr?

Eu sunt Robul ce slujesc tuturor,
Un Om al durerilor.
Nimeni plată nu mi-a dat,
Numai spini și ură,
Numai roșii trandafiri
Pieptul Mi-L umplură.

Eu sunt Pâinea ce s-a frânt lumii-ntregi,
Și sunt Vinul Noii Legi.
N-am venit să plâng în drum
Răni usturătoare,
Plâng pe cei ce pierd acum
Ultima chemare.

A bătut la ușa ta Cineva,
O, deschide-I, nu mai sta!
Nu-L lăsa să plece trist,
Poate niciodată
Mâna Lui la ușa ta
N-are să mai bată.

AȘA GRĂIEȘTE DOMNUL SLAVEI

Așa grăiește Domnul Slavei

Prin glasul Sfintei Liturghii:

„ – Deși m-am înălțat la ceruri } bis
Eu nu vă las, eu nu vă las orfani copii!

În fiecare Liturghie

Eu mă cobor din nou la voi,

Din nou mi-e coasta mea străpunsă } bis
Și-mi curge sânge, și-mi curge sângele șuvoi.

Mă răstignesc din nou pe cruce,

În umbra Sfântului Altar,

Primiți-Mi Sângele și Trupul } bis
Să nu vin iarăși, să nu vin iarăși în zadar!

Veniți copiii mei la mine,

Căci vreau cu voi să locuiesc,

Să vă împac din nou cu Tatăl } bis
Și de păcat, și de păcat să vă feresc.

Și din potirul Cinei Mele

Eu vreau cu toții să gustați

Veniți copiii Mei la mine } bis
Și pacea Mea și pacea Mea să o aflați!

În fiecă firimitură

Pe care-n taină o primiți

Eu sunt întreg în toată slava } bis
Și-aștept spre Mine, și-aștept spre Mine să veniți”.

BLÂNDUL PĂSTOR

Odată L-am văzut trecând
Cu turma pe Păstorul blând,
Mergera cu dânsa la izvor
Blândul Păstor, blândul Păstor.

Pe-o oaie ce căzuse jos
A ridicat-o El frumos
Și-a dus-o-n brațe iubitor
Blândul Păstor, blândul Păstor.

Pe alta care la pământ
Zăcea cu piciorușul frânt
El o lega mângâietor
Blândul Păstor, blândul Păstor.

El le-a iubit cu dor nespus
Și viața pentru oi și-a pus
Și pentru mântuirea lor
Blândul Păstor, blândul Păstor.

Iar mai târziu L-am întâlnit,
Cu spini era împodobit,
Într-o mulțime de popor
Blândul Păstor, blândul Păstor.

Când L-am văzut L-am întrebat
Cine sunt cei ce L-au scuipat,
Atunci a suspinat ușor
Blândul Păstor, blândul Păstor.

Și mi-a răspuns duios și lin:
”Cei ce Mi-au pus cununi de spini
Sunt oile ce le-am fost lor
Un blând Păstor, un blând Păstor.

Iar cei ce Mă batjocoresc
Și cei ce crucea-Mi pregătesc
Sunt cei la care iubitor
Le-am fost Păstor, le-am fost Păstor.

Iar cei ce Mă lovesc turbați
Sunt oile care pe braț
Le-am dus la câmp și la izvor
Ca un Păstor, ca un Păstor”.

Tăcu și ochii Lui senini
De lacrimi limpezi erau plini;
Plângea de mila oilor
Blândul Păstor, blândul Păstor.

Și-atuncea oile-au venit
Pe cruce sus l-au răstignit
Iar El plângea de mila lor
Blândul Păstor, blândul Păstor.

CALEA CRUCII

Calea crucii lui Iisus e grea de purtat, de dus,
Și lui Iisus i-a fost grea, dară eu cum voi putea?

Calea crucii-i cale grea, cu lumea n-o poți purta,
Calea crucii-i grea, amară, până ieși din lume-afară.

După ce-ai ieșit din ea, vei zbura ca pasărea
Și vei ajunge la cer, lângă blândul Mielușel.

Calea crucii-i grea, cu spini, umplută cu mărăcini,
Ajută-mi, Doamne, s-o trec și cu Tine să petrec!

Ajută-mi, Doamne, și mie, ca să-Ți slujesc numai Ție,
Și să nu Îți mai greșesc, și să nu Te răstignesc!

CÂNTAREA LUI ZAHEU

Ia-mă Doamne-n slujba Ta și tot în slujba Ta mă ține,
Să n-am nimic în astă lume decât, Doamne, numai pe Tine.

Ia-mi mâinile și-a lor lucrare, picioarele și-a lor umblare,
Ia-mi gura și a ei grăire să nu mai fie spre pieire.

Ia-mi inima din pieptul meu și-o curăță de orice rău,
Ia-mi ochii și privirea lor să-L văd pe-al meu Mântuitor.

Ia-mi banii pentru lucrul Tău și fă din mine un Zaheu,
Și-apoi intră în casa mea și fă-Te Tu stăpân pe ea.

Și din toate câte am, jumătate eu să dau
La săraci și necăjiți să fiu și eu mântuit.

Ajută-mi, Doamne, să-mplinesc, ca Zaheu să mă umilesc,
Să mă cobor îndată jos când Tu mă chemi, Iisus Hristos!

Să fiu înălțat în ziua Ta, când trâmbița va răsună,
Când Tu din nou mă vei chema să ies la-ntâmpinarea Ta.

CÂNTAREA PĂCĂTOSULUI

Eu eram prea departe de Domnul,
Păcătos nu se poate mai greu;
Mă-ntrebam de va ierta Mântuitorul } bis
Pe-un așa păcătos cum sunt eu.

Rătăceam cu sfială și lacrimi,
Chinuit de-acest gând tot mereu:
„De acum poate fi vreo iertare } bis
Pentru-așa păcătos cum sunt eu?”

Dar când răul era chiar la ușă
Și gândeam că va fi tot mai greu,
Iisus mi-a șoptit că El mai poate } bis
A salva un păcătos cum sunt eu.

Aduceam cu sfială și lacrimi,
„–Doamne sunt păcătos foarte rău!
Dar Te rog fii milos și salvează } bis
Pe-un așa păcătos cum sunt eu!”

Cu Hristos nu mai bâjbâi prin noapte,
Ca un jar arde sufletul meu;
„–Dă-mi și mie harul Tău căci nimeni altul } bis
Nu-i așa de păcătos cum sunt eu!

Și când calea sfârșitu-s-a Domnul
Va veni ca să ia poporul Său
Ca să pot să-Ți cânt: „slăvit să fii Iisuse, } bis
C-ai salvat un păcătos cum sunt eu!”

CÂNTAREA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘANII

Vai, cu buze necurate astăzi, Doamne, îndrăznesc
Să-Ți cer marea bunătate, al Tău Trup dumnezeiesc;
Și cu lacrimi mă rog Ție, Doamne, când mă-mpărtășesc,
Spre osândă să nu-mi fie al Tău Trup dumnezeiesc.

Doamne, dă-mi o picătură din al Tău Sânge curat,
Să-mi spăl întinată gură și inima de păcat.
Că eu, dacă nu voi bea din Sângele Tău preasfânt,
Viața-n mine n-oi avea, nici cu Tine nu mai sunt.

Doamne, azi mă-mpărtășesc cu-al Tău Trup preasfânt și Sânge,
Căci viața îmi tânjește, fără El în veci va plânge.
Luați, mâncați, Acesta este Trupul și Sângele Meu
Ce pentru mulți se jertfește, ia și tu, suflete-al meu!

CÂT PUTETI, BUCURATI-VĂ IARĂȘI!

Cât puteți, bucurați-vă iarăși de al păcii și-al străngerii dar,
Și-adunați-vă-n inimi comoară de credință, nădejde și har.
Însă mâine, când iar vreo-ncercare va veni să aleagă-ntre voi,
Fiți statornici, fiți tari, cu răbdare, ca niciunul să nu dea-napoi.

Dacă unii-nfricați de ispită vor privi și vor sta tremurând,
Le-amintiți de cununa slăvită și de-acei ce-o câștigă răbdând.
Nu v-abateți din calea pe care v-ați legat și-ați pornit la-nceput,
Cu credință mereu, cu răbdare, vă urmați drumul drag cunoscut.

Dacă unul mai slab s-ar abate, vă rugați și-l chemați înapoi,
Ca uniți să răzbiți și prin toate, să nu piară niciunul din voi.
Când în față vor sta Ghetsimanii și Golgota va cere vieți,
Suferind fiți mai tari ca dușmanii, nu-i ca jertfă triumf mai măreț!

Căci la capăt lumina-nfierii, și cununa vieții de-apoi,
Și răsplata și slava-nvierii vă așteaptă s-ajungeți și voi.
Când în față vor sta Ghetsimanii și Golgota va cere vieți,
Suferind fiți mai tari ca dușmanii, nu-i ca jertfă triumf mai măreț!

CEATA ÎNGERILOR SFINȚI

Ceata îngerilor sfinți cântă, cântă ne-ncetat
Împăratului ceresc, sfânt și Domn preaînălțat:

R: „Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Savaot,
Plin este cerul, cerul și pământul de mărirea Sa!”

Heruvimi și serafimi cântă, cântă ne-ncetat,
Ținând pe aripile lor pe-al cerului mare-mpărat.

Arhanghelii cu toți în cor cântă, cântă ne-ncetat
Pe-al cerului Stăpânitor și-al lor puternic Împărat.

Toți sfinții cerului sublim cântă, cântă ne-ncetat
Împăratului divin ce chipul lor l-a luminat.

Iar noi de-aici, de pe pământ, cântăm, cântăm neîncetat
Celui ce a-nviat din morți și sus la cer s-a înălțat.

CE FOLOS!

De-aș ajunge cea mai mare slavă pământească,
În zadar dacă-mi voi pierde slava cea cerească.
Ce folos, ce folos slavă fără de Hristos!

De-aș avea toți banii lumii, să-mi stea vraf arginții,
În zadar dacă-mi lipsește aurul credinței.
Ce folos, ce folos aur fără de Hristos!

De-aș ști toată-nțelepciunea câtă e sub soare,
În zadar dacă-mi lipsește cea mântuitoare
Ce folos, ce folos minte fără de Hristos!

De-aș fi omul cel mai tare de pe lumea toată,
În zadar dacă mă-nfrânge pofta desfrânată.
Ce folos, ce folos tânăr fără de Hristos!

De-aș cuprinde lumea-ntreagă, tot al meu să fie,
În zadar dacă-mi pierd viața cea din veșnicie.
Ce folos, ce folos dacă mor fără Hristos!

CINSTIREA SFÂNTULUI IERARH NICOLAE

Sfinte Mare Ierarhe Nicolae,
Preamărit în ceata sfinților din Rai,
Chip blândeților și al credinței-nvățător,
Înfrânarilor ai fost îndreptător!

R: Azi în cântări slăvim în cor } bis
 Pe al credinței-nvățător }

Evangelia cea sfântă ai plinit,
Sufletul pentru popor ți l-ai jertfit,
Tămăduitor ai fost celor ce sufereau,
Tuturor ce cu credință te chemau.

Plină de minuni a fost viața ta,
Ca un soare luminos vei lumina
Toată viața noastră de creștini pe-acest pământ,
Ierarhe Nicolae, mare sfânt!

Roagă-te Mântuitorului Hristos
Să-mplineasc-a noastre cereri de folos
Care cu credință sfântă toți le înălțăm
Azi de ziua-ți sfântă pe care-o serbăm.

CRUCEA-MI ESTE CALEA

Crucea-mi este calea astăzi pe pământ,
Ea mă luminează-n adevărul sfânt.
Ea-mi sădește-n suflet al iubirii foc
Și-mi gătește-n ceruri pentru veci un loc.

R: Iisuse, mântuirea mea e doar prin crucea Ta,
 'Nălțată odată sus pe Golgota,
 Tu mă-ntărești mereu prin ea, să pot smerit purta
 Pe drumurile vieții crucea mea.

Prin crucea Ta, eu pot purta
Blând și liniștit, și până la sfârșit,
Oricând pe toate drumurile vieții crucea mea.

Crucea-mi este avântul și sfințitul zbor
În lucrarea sfântă a sfântului ogor,
Ea-mi deschide ușa spre orizonturi noi,
Unde văd lumina stărilor de-apoi.

Crucea-mi dă putere să mă biruiesc
Și statornicie-n tot ce e ceresc.
Crucea-mi este puntea peste orice-abis
Cu ea trec dincolo-n sfântul paradis.

CRUCEA, SEMNUL JERTFEI **DOMNULUI HRISTOS**

Crucea, semnul jertfei Domnului Hristos,
Crucea este steagul celui credincios.
Fericit bărbatul ce-a purtat mereu
Semnu-acesta veșnic pân` la Dumnezeu.

Focul este semnul veacului de-acum,
Viitorul lumii este jar și scrum,
Fericit creștinul ce-a ales mereu
Calea cea spinoasă pân` la Dumnezeu.

Dragostea curată suferă acum,
Adevărul plânge părăsit în drum,
Fericți aceia ce-au ales mereu
Crucea lor curată pân` la Dumnezeu.

CRUCE SFÂNTĂ, PĂRĂSITĂ

Cruce sfântă, părăsită lângă-o margine de drum,
Coperișul tău se strică lângă creștinii de acum.

Cruce sfântă, jalnic este, tristă stai plecată-n jos
Și nu-i nimeni să te-îndrepte, vai, ce lucru dureros!

Oamenii nu-și mai ridică pălăria-n dreptul tău,
Să se-nchine și să zică: "Doamne, scapă-ne de rău!"

Cruce sfântă cu putere, tristă stai în locul tău,
Cați la lume fără-a cere ceva-n ajutorul tău.

Nimeni nu mai vine doară să te-ndrepte iar frumos,
Bate vântul te doboară cu icoana lui Hristos.

Dar credința mea îmi spune, că mult nu va dăinui –
Printr-o tainică minune, crucea iar va birui.

CU CRUCEA-N SPATE

Cu crucea-n spate trec și-acum însângerat pe-al lumii drum
Cu mâinile-n piroane vin la uși închise eu suspin. – bis

Cu mâinile-n piroane bat la uși închise de păcat
N-aude nimeni și pornesc, sub crucea grea Mă prăbușesc. – bis

Sunt plin de răni, de sânge-s plin, n-aude nimeni când suspin
Izvoare curg din Jertfa Mea, nu vine nimeni ca să bea. – bis

Eu sunt Păstorul cel ceresc, dar oamenii mă ocolesc;
Și-i chem pe toți, de toți mi-e dor, Eu sunt Păstorul tuturor–bis

Vreau ca să intru-n casa ta, deschide-acum nu Mă uita;
Eu sunt al lumii împărat, cu coasta-n sângerată bat. – bis

Deschide-acum căci anii fug, i a astăzi dulcele meu jug,
Căci jugul meu este ușor, pe lume tu ești călător. – bis

Sunt viața, sunt lumina ta, deschide-acum nu mă uita,
Căci apa vie-ți voi da eu, voi fi Mântuitorul tău! – bis

CU HARFELE DE AUR

Cu harfele de aur slăviți-L pe Hristos,
Căci din a lui frum`sețe avem tot ce-i frumos.

R: Îl slăvim, Îl slăvim pe Hristos, pe Hristos,
Cum simțim și cum știm mai frumos, tot mai frumos!

Cununile de aur spre El să le-arătați,
Prin El aveți pe frunte lumina ce-o purtați.

Cu vocile de aur cântăm spre slava Lui,
O laudă asemeni să nu-i dați nimănui.

Cu slovele de aur doar numele să-I scriți,
Cu razele de aur doar fața-I zugrăviți.

Căci tot ce-n voi e aur, mărit și luminos,
Aici și-n veșnicie e numai din Hristos.

DACĂ VREA CINEVA

Eu sunt lumina lumii și cine-Mi va urma
Nu umblă-n întuneric, dar pace va avea.

R: Dacă vrea cineva să vină după Mine,
Să se lepede, să se lepede de sine,
Să-și ia crucea zilnic și să mă urmeze.

Vă pare crucea mult prea grea, în fața Eu pășesc
Și veacuri de odihnă la toți vă pregătesc.

Eu sunt al lumii adevăr, vă chem să Mă urmați,
În fapte, duh și vorbă de Mine s-ascultați.

În cei săraci și umili pe Mine M-ați găsit,
Cu toată bunătatea pe dânșii să-i iubiți.

Pe toți dușmanii voștri din suflet să-i iertați
Și dulce mângâiere cu Mine-o să gustați.

DATORIA MAMEI

Mamă, știi tu oare, mamă, datoria ta,
Știi tu cât de sfântă este, dar și cât de grea,
Știi tu oare ce așteaptă Dumnezeu să fii
Pentru El și pentru lume, pentru-ai tăi copii?

R: Mamă, nu-ți uita, nu-ți uita, nu-ți uita datoria ta,
Nu-ți uita răspunsul greu către Dumnezeu!

Mamă, nu uita că Fiul care-l ții la piept,
Poți să-l crești un rob netrebnic ori un suflet drept.
Poți să crești din el un înger ori un ticălos,
Pentru asta vei răspunde-n fața lui Hristos.

Mamă, tremură-naintea marelui răspuns,
Mamă, pentru ochiul veșnic nu-i nimic ascuns.
Mamă, roagă-te și plânge, plânge cât de greu,
Dar să-ți crești copiii numai pentru Dumnezeu.

Mamă, mântuirea ta e nașterea de fii,
Dar de fii curați și vrednici pentru cer, să știi.
Dar în viitorul lumii tu răspunzi mai greu,
Mamă nu uita răspunsul către Dumnezeu.

DE LA MARGINI O, APOSTOLI!

De la margini o, Apostoli
La Ghetsimani v-adunați
Și-al meu trup, zice Fecioara,
Cu cântări îl îngropați!

Fiul meu iubit mă cheamă
Azi la Sine-n Cerul Sfânt,
Vă las binecuvântarea
Și mă-nalț de pe pământ.

Sus și jos se întocmește
Sărbătoare-n jurul meu
Și cu cinste mă primește
Fiul meu și Dumnezeu.

Monahi, creștini se adună
Formând cete îngerești,
Pe pământ și-n cer răsună
Armonii dumnezeiești.

Tu de-acolo ocrotește
Neamul nostru românesc
Să trăiască după voia
Tatălui nostru ceresc.

Primește, dar, Preacurată
Umilitele cereri
Și la noi cu milă cată
La necazuri și dureri.

Iar noi drept recunoștință
Venerăm icoana Ta
Totdeauna cu credință
Adormirea-Ți vom cânta.

DEPINDE DE VOINȚA TA

Nimic nu e mai scurt ca viața,
Dar nici mai scump nimic ca ea,
Poți ori s-o pierzi, poți ori s-o mântui,
Depinde de voința ta. } bis

Nimic mai trecător ca viața,
Dar nici mai veșnic decât ea,
Poți s-o trăiești în haină sfântă,
Depinde de voința ta. } bis

Nimic nu-i mai amar ca viața,
Dar nici mai dulce decât ea,
Poți face-n ea ori rău, ori bine,
Depinde de voința ta. } bis

Nimic nu-i mărginit ca viața,
Dar nici nemărginit ca ea,
Poți fi mișel, ori poți fi vrednic,
Depinde de voința ta. } bis

Nimic nu-i mai înalt ca viața,
Dar nici mai josnic decât ea,
Poți fi și înger, poți și demon,
Depinde de voința ta. } bis

Dar când în clipa morții tale,
În veci de veci, de veci vei sta,
Ori cu Hristos, ori cu satana,
Depinde de voința ta. } bis

DOAMNE, CE VOI FACE EU?

Doamne, ce voi face eu, Doamne, ce voi răspunde eu
Când va veni ziua cea înfricoșată a judecății mele?
Plâng, plâng și iarăși plâng
Când mă gândesc la faptele mele cele rele:

Pe cel flămând nu l-am săturat, pe cel gol nu l-am îmbrăcat,
Pe cel străin în casa mea nu l-am primit.
Pe cel bolnav nu l-am cercetat, pe cel robit nu l-am mângâiat,
Nici pe cel mort până la mormânt nu l-am petrecut!

Doamne, ce voi face eu, Doamne, ce voi răspunde eu
Când voi auzi glasul Tău, Doamne, la judecata mea:
Duceți-vă de la Mine, blestemaților,
În focul cel veșnic ce am gătit vouă!
Plâng, plâng și iarăși plâng,
Dar mă hotărâsc să fac fapte bune cât voi mai trăi.
Aliluia, aliluia, aliluia!

DOAR LÂNGĂ TINE-MI AFLU PACEA

Doar lângă Tine-mi aflu pacea
Când totu-n jurul meu e plâns,
Doar Tu îmi mângâi zbuciumarea
Când sufletul mi-e-n chinuri strâns.

R: Preasfântă Maică Născătoare,
Cu Tine biruiesc mereu,
Măicuța mea, Preasfântă Doamnă,
Du ruga mea la Dumnezeu!

Doar lângă Tine-mi aflu alinul
Când plânge inima amar
Și-n ochii-ntunecați de lacrimi
Tu-mi readuci seninul iar!

Doar lângă Tine-mi aflu-odihna
Când zbuçium e-mprejurul meu,
Când vanturi îngrozite suflă
Și ceasul ispitirii-i greu.

Doar Tu-mi împrăștii norii negri
Și-nlături tunetul cumplit
Tu-mi dai odihna când povara
Mi-apasă sufletul trudit.

Doar Tu...când fața Ta răsare
Și glasul Tău răsună blând
Stingi lupte lungi de frământare,
O pace-adâncă aducând.

...O, vino iar, alungă-mi norii
Și-alungă-mi vântul cel cumplit,
Doar lângă Tine-mi aflu pacea
Când sufletul mi-e răvășit!

DRAGOSTEA

Dragostea e cea mai sfântă dintre daruri pe pământ,
Cu ea vom ține în luptă și nu vom cădea nicicând.

Dragostea cine o are îi pare viața un vis,
Ea-i servește de-aripioare pentru-a merge-n Paradis.

Dragostea nu pizmuiește nici chiar pe dușmanul său,
Ea din contră îl iubește, nu se bucură de rău.

Cine spune că iubește pe Domnul Iisus Hristos,
Iar pe-un frate-al său urăște este-un mare mincinos.

Dragostea nu se mânia, nu se gândește la rău,
Nu se umflă de mândrie, dragostea-i din Dumnezeu.

Și orice proorocie, orice limbă va-nceta,
Ce rămâne-n veșnicie este numai dragostea.

Dragostea e prețioasă, cu ea vom scăpa de chin
Și în țara luminoasă cu ea vom fi-n veci, amin!

DUMINICA

Duminica zi în care
Primenim al nostru gând,
Zi de-ndemn spre cele sfinte,
Simțim sufletul mai bun,

Sună clopotele lin,
Cheamă sufletul creștin
Pentru rugăciune.

Zi de bucurie-naltă,
Zi-n care-a înviat Hristos,
Tu-nflorești în noi cuvântul
Pentru tot ce e frumos.

Tu îndemnul sfânt ne ești
Către porțile cerești,
Către mântuire.

Zi a mântuirii noastre,
Binecuvântată Zi,
Nu vom înceta vreodată
Creștinește-a o cinsti.

Doamne-n veci vom lăuda
Duminica Ziua Ta,
Ziua biruinței!

EU PENTRU VOI MURII

Eu pentru voi murii pe cruce răstignit
Și singur mă jertfii de nimenea silit.
V-am dat ca viață viața Mea, dar ce faceți din ea?
V-am scos din moarte și necaz, dar voi ce-Mi faceți azi?

Pe Tatăl L-am lăsat și tronul strălucit,
Pe-ai Mei i-am învățat, de-ai Mei fui răstignit.
Un biet străin fui pe pământ, sărac cum bine știți,
Răspundeți-Mi de-aveți cuvânt, așa vreți să-Mi plătiți?

Am suferit nespus cununi de spini pe cap
Și coasta Mi-au împuns, din moarte să vă scap.
Am suferit atunci și-acum, dar ce făcut-ați voi?
Acum vă-ntreb în mila Mea: urma-veți tot așa?

FIUL RĂTĂCIT

Întoarce-te, fiu rătăcit, Te-așteaptă Tatăl tău,
Odihnă nu e de găsit decât în sânul Său! – bis

Vino acum, grăbește, vin, nu-i timpul să-ntârzii!
Să nu rămâi pe veci străin și fără de căpătâi. – bis

Vino așa cum te găsești, lipsit și zdrențuros,
Veșmântul cel mai bun primești din mâna lui Hristos! – bis

Întoarce-te, fiu rătăcit, la Tatăl tău din cer,
Destul de când ai pribegit înstrăinat de El! – bis

Întoarce-te, fiu rătăcit, ascultă-I blândul glas,
Căci Tatăl tău va-njunghia vițelul cel mai gras! – bis

IISUS CU UCENICII

Iisus cu ucenicii din templu ieșea,
Spre Muntele Măslinilor mergea,
Cu vorbe frumoase, cu gânduri miloase,
Pe toți iubiții Lui îi învăța.

„ – O, spune-ne, Iisuse, din dulcile cuvinte,
Printre noi cât vei mai fi?
O, spune-ne, Iisuse, când asta o să vină,
Când Tu cu mare slavă vei veni?”

„ – Veți auzi războaie și vești de războaie,
Norod contra norod se va scula,
Vor fi și boli, și moarte, și foamete în lume
Și sângele de frați se va vărsa.

Se va răci în Domnul credința și nădejdea,
Și dragostea din oameni va pieri,
Și cei fără de Domnul se vor război,
Și pe mulți credincioși îi vor robi.

Să știți că judecata de-apoi va fi aproape
Când Domnul de toți va fi urât,
Vegheați în credință și-n rugăciuni fierbinți
Și-n inimă s-aveți pe Domnul sfânt.

Când soarele și luna se va întuneca
Și stelele din ceruri vor cădea,
Când cerul și pământul se vor cutremura
Și toți oamenii moartea vor căta.

Apoi întuneric mare cădea-va pe pământ
Și-nfricoșate munci se vor ivi,
Se vor ruga ca munții să cadă peste dânșii
Și munții de atunci nu vor mai fi.

Se vor ruga ca morții să iasă din mormânt,
Cu toții să se-ascundă sub pământ,
Și cin` va fi atuncea în câmp, iar nu acasă
Întoarcerea să nu-i mai fie-n gând.

Se va arăta pe ceruri Păstorul lumii blând,
Venind cu mare slavă pa pământ,
Și cei fără prihană vor sta `naintea Sa,
Privind cu bucurie vor cânta.

IISUSE, NUMAI TU EȘTI STÂNCA!

Iisuse numai Tu ești stânca de mântuire și-ajutor,
Afar` de Tine-s numai valuri care vin spre noi în zbor.

R: Cu Tine merg mereu, Iisuse, Domnul meu,
Că după Tine-s mântuit și-s fericit.

Iisuse numai Tu ești pacea ce-aduci al inimii alin,
Afar` de Tine n-am refugiu, ci deznădejde și suspin.

Iisuse numa-n Tine-i soare și primăvară și frumos,
Afar` de Tine-i numai noapte și este tare dureros.

Iisuse numa-n Tine-i viața de cântări și bucurii
Afar` de Tine numai moartea ne amintește c-o să vii.

Iisuse numai-n Tine-i Raiul, și fericire, și cântări,
Afar` de Tine-i numai iadul, mă întristează c-am să mor.

IISUS VĂ CHEAMĂ

Iisus vă cheamă, veniți la El,
Căci mântuire e numai prin El,
De-atâta vreme nu-L auziți
Duios zicând: ”Veniți!”

R: Ce frumos va fi în clipa când
Curățiți și slobozi de păcat
Vom fi în ceruri toți cu Iisus,
În casa cea de sus!

Veniți la Mine, vă cheamă El,
Odihnă, pace și har să găsiți,
Căci jugul crucii este ușor,
Nu-ntârziați, veniți!

De-atâta vreme v-așteaptă-n drum
Ca să vă-ntoarceți din calea cea rea;
Lăsați păcatul toți chiar acum,
Veniți sub crucea Sa!

El Și-a dat viața pe Golgota
Și cu-a Lui jertfă pe toți ne-a scăpat,
Ca noi curați să avem prin El
Iertare de păcat.

Nimeni nu poate să spun-acum
Că la Iisus el nu poate veni,
Când El îi cheamă și-așteaptă-n drum
Cu dragoste-a-i primi.

IMNUL EROILOR

Presărați pe-a lor morminte ale laurilor foi,
Spre a fi mai dulce somnul fericiților eroi.
Ridicați pe piramida nemuririi faima lor
Scriți în cărțile de aur cântecul nemuritor.

R: Pe copii la sânul vostru alinați-i cu-acest cânt,
Povestindu-le cu fală al eroilor avânt.
Dezveliți tot adevărul și le spuneți tuturor
Cum muriră frații noștri pentru neam și țara lor!

Și pe sacrele morminte puneți lacrimi și flori,
Spre a fi mai dulce somnul acestor mii de luptători.
Sufletele lor mărețe către ceruri își iau zborul,
Căci muriră frații noștri pentru neam și țara lor

IMNUL SFINTEI CRUCI

Ca un soare-n lume s-a arătat
Crucea Mântuitorului,
Numai prin ea cu toții ne-am liberat
Din brațele păcatului.
Bucură-te, cruce, far luminos
Ce luminezi creștinilor,
Tu totdeauna ne ești de folos,
Dând întărire tuturor!

Te bucură slava bisericilor
Ceea ce dai tămăduire,
Te bucură lemn scump și mirositor,
Din veacuri plin de strălucire!

Bucură-te lumina îngerilor
Și-a ereticilor surprare,
Mărirea tuturor Apostolilor
Și-a vieții noastre apărare!

Cruce prin tine Iisus ne-a unit,
Viața de ceruri ne-a legat,
Cine se-nchină ție e fericit
Și de păcate eliberat!

Ne întărește viața în suferinți
Căci tu ești sprijineală tare,
Ne ocrotește când suntem prizoniți,
Cruce, pe veci apărătoare!

ÎN NĂDEJDEA TA CEA SFÂNTĂ

În nădejdea Ta cea sfântă, Dumnezeuul meu,
Am găsit mereu scăparea în necazul greu. – bis

Am trecut prin grele chinuri, singur, părăsit,
Dar nădejdea Ta prin ele, Doamne, m-a-nsoțit. – bis

Am privit mereu spre Tine cu credință-n sus
Și în cea mai grea-ncercare pacea mi-ai adus. – bis

Astăzi când mă treci, Părinte, iar prin greu necaz,
Mi se varsă iar, fierbinte, plânsul pe obraz.

Doar în suflet îmi lucește plin de mângâieri
Soarele nădejzii sfinte care-mi dă puteri. – bis

El împrăștie durerea, plânsul cel amar,
Și-mi aduce pacea sfântă fără de hotar. – bis

O, mi-ncredințez în Tine viața mea mereu,
Fericita mea nădejde, Dumnezeuul meu!

LA MIEZUL NOPTII VA VENI

La miezul nopții va veni Iisus cu pas domol
Și vai de cei ce-i va găsi dormind cu suflet gol.

O, lumea asta de nevoi cum a orbit acum
Crezând că vremea de apoi a-ntârziat pe drum.

Din somn treziți-vă, sculați, căci vă pândesc dureri
Și unii pe-alții vă-ndemnați la sfinte privegheri.

Căci vremea s-a apropiat să vină judecând

Tu suflet ține-te curat căci poți cădea oricând!

Și fiecare lucrul său să-l facă cugetând
Pentru venirea Domnului căci vine în curând.

LA RÂUL BABILONULUI

La râul Babilonului pierdut am plâns atâta timp,
Când mi-aminteam de Dumnezeu, nădejdea și-ajutorul meu .

La râul Babilonului, pierdut din calea Domnului,
Ședeam jos și plângeam, pe Dumnezeu nu-L mai aveam.

De necredință copleșit și de cel rău mai mult rănit,
Spre Tine Doamne am strigat și Tu din nou m-ai ajutat.

Fugind în sălcii m-am ascuns, regretu-n suflet mi-a pătruns
Plin de căință și suspin, când m-am întors din drum străin.

O, Doamne, de Te voi uita, să-mi lipești Tu limba mea
De grumazul gurii mele când voi umbla din nou prin rele.

La râul Babilonului, pierdut din calea Domnului,
Ședeam jos și plângeam, pe Dumnezeu nu-L mai aveam.

LĂUDAȚI-L CĂ E MARE DUMNEZEU !

Lăudați-L că e mare Dumnezeu
Ce-a păzit cu mână tare pe român, poporul Său!

El din veci ne-a fost Părinte și Stăpân,
Nici de astăzi înainte n-o să-l uite pe român.

Mare e a Lui putere și va fi,
Și de câte ori vom cere să ne-ajute va veni.

Avem veacuri mărturie c-al Său scut
Apărându-ne-n urgie printre veacuri ne-a trecut.

Când veneau gloate barbare peste noi,
Dumnezeul nostru mare ne da brațe de eroi.

Și ne-a scris pe sfânta cruce: „Biruiți!”
Și oriunde vă veți duce laurii să-i grămădiți.

Si ne-a dat apoi cercării s-arătăm
Că si-n jugul apăsării al Său nume-L adorăm,

Când purtam în grea robie lanțul greu,
Noi credeam în bărbăție și-ntr-al nostru Dumnezeu.

L-am chemat să ne ridice și-a venit,
Și din lanțuri inamice brațele ne-a despletit.

El ne-a dus la libertate și la drept
Și sub scutu-I vom străbate cu credința Lui în piept.

Lăudați-L că e mare Dumnezeu
Ce-a păzit cu mână tare pe român, poporul Său!

El din veci ne-a fost Părinte și Stăpân,
Nici de astăzi înainte n-o să-l uite pe român!

MERGÂND LA GOLGOTA

Doamne, iubirea Tu ești,
Cuvântul Tău e adevăr!
Suflete poți să iubești
Pe-Acela binefăcător.

R: Mergând la Golgota să vezi, să vezi, să vezi
Izvorul acela frumos, cel mai frumos,
Ce curge din Domnul Iisus, Domnul Iisus,
Fiind El în coastă împuns.

Iisuse, și eu Te iubesc,
Căci și Tu prea mult mai iubit,
De azi tuturor vestesc
Iubirea Ta fără sfârșit.

Tu cerul sfânt l-ai părăsit,
La oameni jos Te-ai pogorât,
Păcatul și moartea, Iisuse,
Cu moartea Ta le-ai omorât.

În Ghetsimani când Tu ai plâns
Cu lacrimi de sânge amar,
Băut-ai, Iisuse, întregul
Durerilor noastre pahar.

O scumpul meu Mântuitor,
Când moartea pe cruce ai răbdat,
Atuncea păcatele lumii
Cu sânge pe veci le-ai spălat.

Iisuse, Iisuse iubit,
Prin jertfa Ta fă-ne curați,
Și fă să rămânem de-a pururi
Sub crucea Ta îngenuncheați!

MIEZUL NOPTII A SOSIT

Miezul nopții a sosit, vine Mirele iubit,
Fii pentru întâmpinare pregătit!
Aprinde-ți candela ta, untdelemn cu tine ia
Și ieși înaintea Sa ca sosit.

R: Iisuse, eu Te iubesc mereu
Și Te-aștept mereu cu dor să vii,
Aliluia eu Îți cânt, slavă Ție Mire sfânt,
Că venirea Ta va fi în curând!

Voi fecioare fericite, care stați și privegheați
Și pe Mire neadormite-L așteptați,
Voi la nunt-acum intrați, cu al vostru Mire stați
Și pe veci vă bucurați și cântați.

Iar fecioarele-adormite, care somnul le-a furat,
Vor rămâne osândite și-n păcat.
Fraților să ne silim, gata orișicând să fim
Ca pe Domnul să-L primim Împărat!

MILUEȘTE-MĂ, DUMNEZEULE!

Miluește-mă, Dumnezeule, } bis
După mare mila Ta }
Și după mulțimea îndurărilor Tale
Șterge fărădelegea mea!

Miluește-mă, Dumnezeule,
După mare mila Ta!
Ție am greșit și rău am făcut
Dumnezeule, Dumnezeul meu

Duhul Tău cel Sfânt
Nu-l lua de la mine,
Dumnezeule, Dumnezeul meu!

Primește Doamne, la Altarul Tău
Jertfa, jertfa poporului Tău,
Aliluia, Aliluia, Aliluia, Aliluia!

MISIONARUL

Pe căi ce se topesc departe-n zare
Eu iar mă duc în lumea de păcat,
Ca să vestesc iubirea Ta cea mare } bis
Și Golgota și sângele vărsat. }

Mă duc să bat la fiecare poartă
Și să vestesc pe dulcele Iisus,
Plângând să-i chem din calea cea deșartă } bis
Spre bucuria cerului de sus. }

Să trec necunoscut prin mii de sate
Și lumea împrejur-mi s-o adun,
De Domnul și de marea-I bunătate } bis
Eu tuturor cu lacrimi să le spun. }

Voi spune despre crucea-nsângerată
Ce-a dus-o fără murmur pe Calvar,
Cu ochii Lui ca cerul fără pată } bis
Scălțați în lacrimi pline de amar. }

Și voi chema mulțimile la viață
Sub crucea iertătorului Iisus,
Să guste-n fericita dimineață } bis
Dulceața desfătărilor de sus. }

Cu ochii ridicați peste mulțime,
Cu glasul de profet înflăcărat,
Vesti-voi jertfa dragostei sublime } bis
Și toate câte Domnul a răbdat. }

Dar știi că lumea va rămâne rece
Și inima-și va-nchide tot mai mult,
Pe-aceleași căi pierdute va petrece } bis
Atrasă de-al păcatului tumult. }

Iar eu voi plânge lacrimi de jale
Cu ochii ridicați mereu în sus,
Pășind mereu străin pe-aceleași cale } bis
Ca să vestesc mulțimii pe Iisus. }

'NAINTEA TA, IISUS IUBIT!

'Naintea Ta, Iisus iubit, vin azi încrezător,
Că Tu de-aceea Te-ai jertfit să-mi fii Mântuitor.
Din cât aflat-am că stă scris Te-ascult în timp plăcut,
Tu bucurii din Paradis mi-ai dat când Ti-am cerut.

Eu altceva nimic n-aduc decât o vină grea
Și unde Doamne eu s-apuc decât spre mila Ta?
În mine nimic nu e bun, tot ce-am făcut e rău,
Nădejdea toată îns-o pun în ajutorul Tău.

Gol nimeni n-a venit 'napoi din câți Te-au căutat,
Căci Tu pe toți din mari nevoi i-ai scos când Te-au rugat
De-aceea dar acum și eu cu lacrimi strig și cer:
Ah, mântuie sufletul meu nu mă lăsa să pier!

NU NE LĂSA, MĂICUȚĂ!

O, Măicuța noastră,
Te rugăm fierbinte
Să ne-ascuți de-a pururi
Marea rugăminte:

R: Nu ne lăsa, Măicuță,
Să pierim pe cale, căci noi suntem fiii
Lacrimilor Tale.

Călători pe marea
Veșnic tulburată
Noi ne-am pus în Tine
Și nădejdea toată.

Tu ești Steaua mării
Ce-i ajuți să treacă,
Și cine se roagă
Nimeni nu se-neacă.

Fă să batem zilnic
La miloasa-ți poartă,
Câtă vreme-n lume
Valuri ne mai poartă.

O, Măicuță sfântă,
Cea mai scumpă floare,
Fă din mii de lacrimi
Dalbe lăcrămioare.

Să le duci cu Tine
Unde calea-ți duce,
Să le duci în Ceruri
La Iisus cel dulce.

Și să-i spui, Măicuță,
Câte floricele
Au făcut să crească
Chinurile grele.

Și că-s ale Tale
Lacrimi de sub cruce,
Și Măicuța Sfântă
E Mama cea dulce .

O CREDINȚĂ TU NE-AI DAT

O credință Tu ne-ai dat, una, Doamne sfânt,
Care smulge din păcat sufletul înfrânt.

R: Numai prin Hristos primim al credinței har,
Când smeriți la El venim din al lumii-amar.
Crezuri multe-s pe pământ, dar credința-i una,
Cei născuți din Duhul Sfânt o au totdeauna.

O credință ne-ai gătit, să umblăm în ea,
Cum Tu, Doamne, ai trăit, să trăim așa.

O credință să primim, cea din Duhul Sfânt,
Doar din ea nu rătăcim astăzi pe pământ.

O credință să avem, cea de la-nceput,
Mântuiți prin ea suntem toți câți am crezut.

O credință-n adevăr Tu ceri să păstrăm,
Nici cât firul mic de păr noi să nu schimbăm.

O credință cum ai zis în Scriptura Ta,
Să nu trecem de ce-i scris, să ținem așa.

O credință, cea de sus, noi dorim mereu,
Să fim pururi cu Iisus, sfinți în Dumnezeu!

OILE MELE

Pentru cei ce i-am iubit,
Sus pe cruce răstignit,
Între doi tâlhari în chin am murit.
Pentru vreo treizeci de arginți,
Voi copii și voi părinți,
M-ați vândut tâlharilor, ca să mor.

R: Oile mele, ce v-am făcut Eu vouă?
În loc să veniți, crucea să-Mi fi luat,
Cunună de spini Mi-ați dat.
Oile mele, ce v-am făcut Eu vouă?
M-ați dus la Calvar, ca să mor pentru voi,
Și să fiți și voi mântuiți.

Iuda, oișoara mea,
Ca să-ți umpli punga ta
M-ai vândut tu la tâlhari, pentru bani.
Te-am nedreptățit cândva,
Ori ți-am tras dragostea Mea,
Atunci când prin sărutat lor M-ai dat?

Pe bani ce ți-ai cumpărat? –
Funie de spânzurat!
Ai ajuns lumii de răs cum stă scris.
E târziu să te căiești
După ce păcătuiești,
Lacrimile-ți curg pârâu, e târziu.

O MĂICUȚĂ, DULCE MAICA MEA!

O Măicuță, dulce Maica mea, ne-ncetat Ție mă voi ruga
Ca să mijlocești la Fiul Tău să îmi ierte tot trecutul meu. – bis

Sufletul să mi-l păstrezi curat, să nu mai înoate în păcat,
De cel rău să nu mai fiu învins, lui Iisus să Îi slujesc aprins.-bis

Să păzesc în veci porunca Sa, nicidecum să nu fac faptă rea
Să iubesc pe aproapele meu, Domnului să Îi slujesc mereu.-bis

Să îi cânt cu îngerii în cor: „Slavă, slavă, scump Mântuitor!”
Să-Ți cânt și Ție Măicuța mea, că ai fost Mijlocitoarea mea/bis

O, VAI RĂNILE MELE TARE MĂ DOR!

Când era Iisus pe cruce a strigat cu glasul dulce,
A strigat că-I era sete, L-au adăpat cu burete.

R: O, vai rănile Mele tare Mă dor!

Fiere-amară cu oțet I-a fost băutura tot
Și în trei ceasuri din vreme soarele n-a dat lumină.

Luna, stele toate-au plâns și de jale s-au ascuns,
Iar îngerii n-au cântat văzând pe-al lor Împărat.

Cu cunună grea de spini, stând pe cruce-ntre străini,
Din Fiul lui Dumnezeu curgea sângele pârâu.

Din cap, mâini și din pâraie curgea sângele pâraie.
Când era pe cruce sus a strigat cu glasul blând.

Stând sub arșița de soare Te zbăteau în chin și jale,
Chinuit, batjocorit și de oameni răstignit.

Rănilor Mă dureau rău, M-a părăsit Tatăl Meu,
Măinile sunt ținute, de ce M-ai lăsat, Părinte?

Sunt singur și n-am pe nimeni ca să stea pe lângă Mine,
Ucenicii M-au lăsat, toți de la Mine-au plecat.

Pe flămânzi i-am săturat, pe bolnavi i-am vindecat,
Dar acum nu am pe nimeni ca să stea pe lângă Mine.

Am venit la voi lumină, pe cruce Mi-ați dat odihnă,
Viața-n lume am adus și ei pe cruce M-au pus.

În mâna dușmanilor M-a dat Tatăl Meu să mor,
Toți în față Mă scuipau și în rane Mă loveau.

Cunună de spini pe frunte, trupul tot întreg în sânge,
Puterile Mă slăbesc, pe cruce Mă chinuiesc.

Între tâlhari, Tată dulce, M-ai dat ca să mor pe cruce!
Să sufăr atât de greu, fără mil-am rămas Eu.

Vai de neamu-acesta rău, n-au crezut că-s Fiul Tău,
Dar acum vin la Tine, iar ai Mei nu au pe nimeni!

O, VINO!

Aici stau departe în țară străină,
Inima îmi arde și de dor suspină.

R: O, vino, o, vino, Domnul meu iubit,
Sufletu-mi așteaptă cerul Tău dorit!

Noaptea-i grea, Iisuse, spinii-s mulți și răi,
Te rugăm ajută la copiii Tăi!

Fața mi-e lovită, ochii plâng mereu,
Dealul suferinței este tot mai greu.

Lumea ne urăște, calea e pustie,
Numai sus la Tine este bucurie!

O ZI TRECE, ALTA VINE

O zi trece, alta vine, iar tu suflete știi bine
Că sfârșitul s-apropie, întoarce-te, întoarce-te!

Pe calea rea alergi mereu, tot mai străin de Dumnezeu,
Sfârșitul ți s-apropie, întoarce-te, întoarce-te!

În tina negrului păcat aproape tot te-ai cufundat,
Sfârșitul tău s-apropie, întoarce-te, întoarce-te!

Din calea rea către apus te cheamă glasul lui Iisus,
Sfârșitul ți s-apropie, întoarce-te, întoarce-te!

De ce urechile-ți înfunzi la glasul Lui să nu răspunzi
Sfârșitul ți s-apropie, întoarce-te, întoarce-te!

De ce-ți acoperi ochii tăi și rătăcești pe rele căi
Sfârșitul tău s-apropie, întoarce-te, întoarce-te!

Întoarce-ți pașii azi în sus spre Golgota, către Iisus
Sfârșitul tău s-apropie, întoarce-te, întoarce-te!

Să-ți plângi sub crucea Lui mereu, de-a pururea păcatul greu
Sfârșitul tău s-apropie, întoarce-te, întoarce-te!

PE MAREA VIETII

Pe marea vieții singur trec și astăzi;
Și urlă valurile ne-ncetat.

Sunt singur azi in mijlocul furtunii,
Iisuse scumpe, unde ai plecat?

E marea vieții-atât de furtunoasă
Si valurile mă izbesc din greu;
Mă chinuie amarnic necredința
Si-n mare-ncep să mă scufund mereu...

O, Doamne, încercarea este mare,
Botezul focului e-ngrozitor,
Aștept s-apară-n viață o salvare –
Ah, unde ești, al meu Izbăvitor?

De ce-ai plecat, Iisus, de lângă mine?
De ce Ți-ai părăsit odorul Tău?
Te chem și azi cu ochii plini de lacrimi,
Să fiu curat, pe veci, spălat al Tău!

O îndoială mă cuprinde, Doamne,
Și mângâiere-n lume nu găsesc,
Degeaba vreau să fug eu prieteni,
Sunt slabi și ei și toți mă părăsesc.

De ce-ai plecat, Iisuse-n depărtare?
O, pentru ce m-ai părăsit de tot?
Aș vrea să-mi vărs focul inimii mele:
Ah, unde ești, al meu Mângâietor?

De mă iubești, o fie-Ți milă, Doamne!
Întinde-Ți brațul Tău izbăvitor!
De nu mă scapi, Iisuse drag, acumă,
La cine voi fugi dup-ajutor?

Iisuse scump, din țara-ndepărtată,
Te chem mereu: „Mai vino încă azi!
Nu mă lăsa, pe marea vieții singur!”
Te chem mereu cu lacrimi pe obraz.

PENTRU TINE, DOAMNE!

Pentru Tine, Doamne, florile-nfloresc,
Pentru Tine noaptea stele strălucesc.

Pentru Tine ploaia picură și cântă
Și-n grădină cerne bucurie sfântă.

Pentru Tine candeli în altare ard,
Tu la zile sfinte miruiești cu nard.

Pe copiii care osteniți de joc
Pe iconostase cară busuioc.

Lângă Tine, Doamne, cei săraci se strâng,
Ție-Ți cer iertare ochii care plâng.

Către Tine, Doamne, plec genunchi smerit,
Numai Tu, Stăpâne, nu mai părăsit.

Dă-mi răbdarea pietrei și din cerul sfânt
Picură-mi în suflet rouă să Te cânt.

Picură-mi in suflet vrăjile durerii,
Iar pe buze pune-mi străjile tăcerii.

Pentru Tine, Doamne, florile-nfloresc,
Pentru Tine noaptea stele strălucesc.

PREAMILOSTIVĂ MAICĂ

Preamilostivă Maică, al milei scump izvor,
Nădejdea mântuirii, scăparea tuturor.
La Tine vin cu lacrimi când sunt îndurerat,
La mila Ta, Măicuță, cu grea durere cad.

Căci plânge, oare, în jale și-n nevoi
Și suferă durerea alături de noi?
Doar inima de Mamă, cu cugetul curat,
Pentru copii îndură durerea ne-ncetat.

Fecioara cea mai sfântă și Maica lui Iisus,
Și Maica tuturor, a noastră-n ceruri sus.
Tu suferi pentru lume, cu noi ești în nevoi,
Tu ești în suferință alături de noi.

Copilul la durere, sărman și necăjit,
De-o inimă de Mamă se simte ocrotit,
Căci Mama e nădejdea, izvor de mângâieri,
Când Îi spun durerea eu capăt noi puteri.

Cu lacrimi de durere Te chem neîncetat,
Să nu mă lași la diavol, să nu mă lași la iad.
O inimă de Mamă, auzi durerea mea,
Căci sunt sărman și singur, Te rog nu mă lăsa,

Îndură-Te de mine, Te rog, Stăpâna mea,
Căci numai rugăciune aduc în fața Ta.
Eu sunt lipsit de fapte și tot ce este bun
Și numai rugăciune și lacrimi calzi aduc.

O inimă de Mamă, auzi durerea mea,
Fecioară preacurată, Te rog nu mă lăsa!
Tu roagă-L pe Stăpânul, pe bunul Fiul Tău,
Să scape de osândă sărman sufletul meu!

PREASFÂNTĂ MAICĂ ȘI FECIOARĂ

Preasfântă Maică și Fecioară, nădejdea sufletului meu,
Tu ești a mea mijlocitoare la milostivul Dumnezeu.
De n-ar avea la ceruri lumea rudenie de pe pământ,
Atunci ar fi pustie viața asemenea unui mormânt. – bis

De nu erai Tu primăvară a veacului înțelenit,
Ar fi rămas de-a pururi iarnă și soarele n-ar fi zâmbit.
De n-ai fi revărsat Tu zorii peste pământul adormit,
Atunci umbra cea de moarte ar fi rămas fără sfârșit. – bis

Iar astăzi, Preacurată Maică, când toți ne-am abătut la rău,
De nu Te vei ruga fierbinte ne părăsește Fiul Tău.
Trimite semn de pocăință norodului nedumerit
Și adă iarăși la credință pe sufletul cel rătăcit. – bis

Dezleagă, Preacurată Maică, cătușele celor robiți
Și dăruiește-le răbdare creștinilor năpăstuiți. – bis

PREASFÂNTĂ NĂSCĂTOARE

Preasfântă Născătoare a Domnului Hristos,
Cu multă bucurie noi Te slăvim frumos!

Tu ești o rază dulce, ești un mărgăritar,
Tu ești o floare sfântă, Tu ești un mare dar.

Biserică sfințită și Rai dumnezeiesc,
Preasfântă Născătoare a Domnului ceresc.

Tu ești mai mult cinstită decât heruvimii,
Tu ești mult mai mărită decât serafimii.

Ca zorii dimineții, așa Te-ai arătat,
Și pe Stăpânul vieții în brațe L-ai purtat.

Du ruga noastră-n ceruri la Fiul Tău iubit
Și spune-I, Maică sfântă, că noi mult am greșit.

Dar roagă-L să ne ierte, așa cum a iertat
Pe-atâția păcătoși în lume cât a stat!

PREASFINTE DUH

Preasfinte Duh de viață darnic, preasfinte-mpărțitor de har,
În fața Ta îngenunchează a noastră rugăciune, iar. – bis

Căci Tu ai dat vieții noastre botezul minunat de foc
Ce-a-ncununat în noi durerea cu fericirea la un loc ! – bis

Ai răsărit în fața noastră lumina altei noi vieți
Ca să ne-arăți atâtea sfinte și negrăite frumuseți. – bis

În inimi ne-ai aprins scânteia și focul altei noi iubiri
Ca să-Ți aducem Ție jertfa deplinei noastre dăruiri. – bis

Făcut-ai sufletele noastre potir de aur minunat.
Și darnic le-ai umplut adâncul cu harul Tău îmbelșugat. – bis

Deschisu-ne-ai de-acuma ușa slăvitului Ierusalim
Și fericirii fără margini părtași făcutu-ne-ai să fim. – bis

De-atât noian de fericire e plin al inimii pahar,
Fii binecuvântat de-a pururi Preasfinte-mpărțitor de har. – bis

PRIVEȘTE O, DOAMNE!

Privește o Doamne la mine
Când eu Te chem din mari nevoi,
Ascultă, ascultă rugăciunea, } bis
Leagă-mi rane care mă dor! }

Și fă să capăt alinare
Și ușurare în necaz;
O, adu-mi pacea Ta, Iisuse, } bis
Și șterge plânsul pe obraz! }

M-am rătăcit pe căi străine
Și Te-am pierdut, o Domnul meu,
Apari acum în a mea cale
Și mă-ndreaptă pe drumul Tău. } bis

Ca să nu cad de oboseală
Mă sprijinește-o Domnul meu,
Că sunt o mână de țărână,
Sunt doar un mic urmaș al Tău, } bis

Și ca să lupt eu nu pot singur,
O vino-n ajutorul meu,
Căci eu sunt slab, dulce Iisuse,
Și drumu-i greu, din zi mai greu! } bis

O, de-mi vei asculta chemarea
Și plânsul meu, Doamne, nespus,
Îți voi cânta o veșnicie –
De aici și până-n ceruri sus! } bis

PROFETUL DIN NAZARET

S-au spăimântat stăpânii lumii la glasul blândului Profet
Și-un dușman au văzut în Fiul Dulgherului din Nazaret.
El n-a venit să răzvrătească, nu vrea pieirea nimănu,
Desculț pe jos colindă lumea și mulți hulesc în urma Lui.

Și mulți cu pietre Îl alungă și râd de El ca de-un smintit,
Dar El zâmbește tuturoră atotputernic și smerit.
El orbilor le dă lumină și mușilor le dă cuvânt,
Pe cei bolnavi îi întărește, pe morți îi scoală din mormânt.

Și tuturor deopotrivă împarte darul Lui ceresc,
Și celor care cred într-Însul și celor ce-L batjocoresc.

Urască-L cei fărădelege, ce-I pasă Lui de ura lor,
El a venit s-aducă pacea și înfrățirea tuturor.

Din toată lumea asupriții în jurul Lui s-a-ngrămădit
Și vijeliile de patimi la glasul Lui au amorțit.
Fiți buni cu cei ce vă insultă, iertați pe cei ce vă lovesc,
Iubiți pe cei ce-n contra voastră cu dușmănie se pornesc.

RĂMÂI CU NOI, STRĂINE!

Rămâi cu noi, Străine, căci ziua a trecut,
Să nu Te-ncumeți noaptea pe drum necunoscut!
La noi găsi-vei masă și adăpost aici,
Așa ni-i obiceiul și nu vrem să ni-l strici.

Rămâi că din Emaus mai e drum lung și greu,
Și-așa-L înduplecară tot stăruind mereu.
La masă o, minune! El frânse pâinea-n două
Și dându-i fiecărui le zise: "Pace vouă!"

Cleopa și cu Luca deodată se uimiră
De marea bucurie, de Cel ce le grăiră.
S-au-ntors spre locul unde lumină se făcuse,
Dar nu mai era nimeni, Străinul dispăruse.

O, îndelung zăbavnici la inimă și gând,
Din marea bucurie acuma stați plângând!
Căci prea târziu sosit-a al inimii îndemn,
Nu-L cunoșteți pe Domnul de nu vă da un semn.

Pe drumul spre Emaus, prin noapte-un Călător,
Cu greaua Lui povară de gânduri și de dor,
Mergea încet 'nainte, e singur, trist, tăcut,
Că printre-ai Săi El fost-a și nu L-au cunoscut.

RIDICA-VOI OCHII MEI

Ridica-voi ochii mei spre ceruri
De unde va veni ajutorul meu,
Ajutorul meu de la Domnul
Cel ce a făcut cerul și pământul.

Către Domnul pașii mei voi duce
Și legea lui va fi îndreptare mie.
Doamne, Doamne, Doamne, Doamne
Glasul meu auzi, când mă rog eu Ție!

Întru Tine eu mi-am pus nădejdea
Să nu mă depărtezi de la fața Ta!
Aliluia, Aliluia, Aliluia,
Slavă Ție, Doamne!

ROBII DOMNULUI

Robii, robii Domnului,
Lăudați numele Lui, aliluia!
Cei ce stați în casa Domnului,
În curțile Lui cântând: aliluia!

Lăudați pe Domnul
Că este bun Domnul, Aliluia!
Cântăm numele Domnului
Că este bun, zicând: aliluia!

Că pe Iacov și-a ales
Lui de moștenitor, aliluia!
Și pe Israel urmaș
în veci al său cântând: aliluia!

Că eu am cunoscut
Că este mare Domnul, aliluia!
Și Domnul nostru peste tot
Ce este viu, zicînd: aliluia!

Toate câte le-a voit
În ceruri sus El le-a tocmit, aliluia!
Prin adînc și pe pămînt pe toate
Le-a zidit, zicînd: aliluia!

El ridică nori prin nori
Spre ploaie tuturor avînd, aliluia!
Soare vînt și fulgere arzînd
Ei le-a făcut zicînd: aliluia!

Trimis-a semne și minuni
Prin mijlocul acelei lumi, aliluia!
Lui faraon cel împietrit
Și casnicilor lui, zicînd: aliluia!

Neamuri multe a bătut
Și pe-mpărați i-a doborât, aliluia!
Pe Og și pe Sihon și pe cei
Necredincioși, zicînd, aliluia!

Și-a dat pămîntul lor
Poporului iubit al Său, aliluia!
Ca moștenire veșnică pe tot
L-a dăruit, zicînd, aliluia!

Bine este cuvîntat
Domnul nostru Dumnezeu, aliluia!
Cel care are Scaun veșnic
În Ierusalim, zicînd, aliluia!

RUGĂCIUNEA MI-O ASCULTĂ

Rugăciunea mi-o ascultă, Doamne, acum la greu,
Să nu tremure credința sufletului meu.

R: O Iisuse, o Iisuse, plâng și cer:
Ajutorul Tău să-mi dăruie când te chem!

Cel vrăjmaș țintește-n mine cu săgeata lui,
Eu spre Tine-alerg și-n lacrimi rugăciunea-mi spui.

Din izvorul milei Tale umple-mă cu har,
Fă să-naintezi pe calea mântuirii iar.

Să-Ți slujesc în curăție până la sfârșit,
Înălțând slăvită-Ți nume mai desăvârșit!

SAMARINEANCA

Când Iisus de prin Iudeea s-a-ntors iar în Galileea,
Domnul înspre țara Sa prin Samaria trecea.

În Samaria sosind, la Sihar El s-a oprit
Lângă drum la o fântână, pentru un ceas de odihnă.

Atunci a venit să-și ieie apă în vas o femeie,
Vasul plin când și l-a scos: „–Dă-mi să beau!”, i-a zis Hristos.

Ea-L privește cu mirare: „–Cum de îmi ceri apă oare,
Tu fiind de neam iudeu, iar samarineancă eu?”

„– Femeie, de-ai fi știut de băut cin` ți-a cerut,
Tu-I cereai, iară El ție datu-ți-ar fi apă vie.”

„– Fântâna-i adâncă tare, nu văd cum ai fi în stare
Apă vie să îmi dai, ori puteri mai mari Tu ai

Decât Iacob cel bogat, ce fântâna ne-a lăsat,
Dintru care apă beau și-ai lui fii pe când trăiau?”

„ – Cine-o bea din apa Mea niciodată n-o-nseta,
Ea se face lin izvor de viață curgător”.

„ – Doamne, zise-atunci femeia, dă-mi mie din apa-aceea,
Ca să nu alerg mereu și să scot de-aici cu greu!”

Iar Domnul i-a cuvântat: „ – Vino cu al tău bărbat!”
„ – N-am bărbat”, dânsa a spus. „ – Știu, îi zise blând Iisus,

Cinci avuși, pe care-l ai, nu-i bărbatul tău, așa-i”.
„ – Doamne, cum le nimerești, Tu pesemne proroc ești?

Știm că va veni în lume Mesia, Iisus anume,
Care multe ne-o-nvăța, nu ești Tu Iisus cumva?”

Iisus blând la ea privește – „ Eu sunt, Cel care-ți vorbește!”
Atunci vasul și-a lăsat și-n cetate-a alergat,

La toți pe câți i-a întâlnit despre Iisus le-a vorbit,
„Doamne, dă-ne apa Ta, dă-ne-mpărăția Ta!”

SĂ FACI O, IISUSE!

Să faci, o Iisuse, din inima mea
O harfă divină să cânti Tu din ea
Și-n corzile-i sfinte să sune mai lin } bis
Acordul iubirii măreț și senin.

Să faci , o Iisuse, din inima mea
Cădelniță sfântă, să ardă în ea
Tămâia iubirii cu focu-i ceresc, } bis
Ca pururi prin lume iubind, să trăiesc.

Să faci, o Iisuse, din inima mea
Epistolă vie să scrii Tu în ea
Cuvântul iubirii plăcut și duios, bis
Să-ndemne pe-oricine spre cerul frumos.

Să faci, o Iisuse, din inima mea
Biserica sfânta - să stai Tu în ea,
Podoaba iubirii cu duhul ei blând bis
Să fie frumoasă oriunde, oricând.

Să fie, Iisuse, și inima mea,
Să fie întruna ca inima Ta
Izvor de iubire, de milă, de har bis
Mereu tot mai plină pe-al jertfei altar.

SĂ NE GRĂBIM, PRIETENI!

Să ne grăbim, prieteni, e vremea spre apus,
Cu candelile-aprinse fecioarele s-au dus!
Își pregătesc talanții cei care-au ostenit,
E clipa socotirii Stăpânului sosit.

Încinși stau gata robii și-așteaptă doar un semn
Să iasă să deschidă la cel dintâi îndemn,
Grăbesc vierii lucrul culesului rămas,
Afară robii taie vițelul cel mai gras.

Și-ascut secerătorii uneltele de zor,
Ispravnicii cei harnici și-ncheie munca lor.
Stau mesele-ncărcate, trimișii sunt plecați,
Grăbiți să strâng-acasă pe ultimii chemați.

Minuni strălucitoare, veșmintele de in
În haine albe-așteaptă pe cei ce vin și vin.
Străjerii toți stau gata cu trâmbițele-n sus,
Să ne grăbim, prieteni, fecioarele s-au dus!

SĂ SE ÎNDREPTEZE RUGĂCIUNEA MEA!

Să se îndrepteze rugăciunea mea
Ca tămâia, Doamne, înaintea Ta,
Ridicarea mâinii mele când suspin,
Jertfa serii Ție, Doamne, Ți-o închin.

R: Ia aminte, Doamne, la strigarea mea
Și-mi păzește viața de-orice faptă rea,
Fii-mi mie, Doamne, pururi ajutor,
Brațul Tău puternic fă-mi ocrotitor!

Tu-mi cunoști cărarea pe care-am umblat,
Iartă-mi tot trecutul meu cel vinovat,
Din ispite scapă-mi sufletul oricând,
Să nu fac păcate nici măcar în gând.

Din temniță scoate, Doamne, duhul meu,
Ca să preamărească sfânt numele Tău
Și să-Ți cânte, Doamne, slava Ta deplin
De-acum până-n vecii vecilor, amin!

SFÂNTA ÎMPĂRTĂȘANIE

Iată Domnul iar S-a răstignit,
Iată Mielul iarăși S-a jertfit,
Trup și Sânge se amestecă-n pahar,
E Golgota masa Sfântului Altar. – bis

Din potirul binecuvântat
Și din Trupul cel însulițat
Curge scumpul Sânge, Har mântuitor,
Viață dăruind întregului popor. – bis

Voi, cei care sunteți însetați
Și izvor de apă nu aflați,
Haideți toți și setea voastră potoliți,
Scumpul Sânge-al Jertfei astăzi Îl primiți! – bis

Voi, cei care mult ați flămânzit,
Cei ce-n lume hrană n-ați găsit,
Pentru voi azi se jertfește Mielul sfânt,
Pâinea Vieții astăzi pentru noi s-a frânt. – bis

Din potirul sfânt și luminos
Îl primim în taină pe Hristos,
Pân` și sfinții cei din slavă jinduiesc
Fericirea celor ce se-mpărtășesc. – bis

SFÂNTĂ MARIE

Toată inima creștină, o Marie,
La biserică să vină, o Marie,
Să vedem mare minune, o Marie,
Care om n-o poate spune, o Marie.

R: Sfântă Marie, ne rugăm noi Ție
Mai mărită ești decât soarele,
Pentru noi păcătoșii Maică roagă-Te!

Să vedem un lucru mare, o Marie,
Cum doarme fără suflare, o Marie,
Marie, Maică plăcută, o Marie,
Care azi la cer se mută, o Marie.

De la cer pân` la pământ, o Marie,
Cete mari de îngerii sunt, o Marie,
Lumina din cer se-arată, o Marie,
Unde-i Maica Preacurată, o Marie.

Și din cer coboară lin, o Marie,
Heruvimi și serafimi, o Marie,
Se coboară pe pământ, o Marie,
Ca să ducă trupul sfânt, o Marie.

La Fiul Tău cel ceresc, o Marie,
La tronul dumnezeiesc, o Marie,
Pe Maria, Maica Sfântă, o Marie,
Care lumea-ntreagă-i cântă, o Marie.

Să se roage pentru noi, o Marie,
Căci ne zbatem în nevoi, o Marie,
Rugăciuni sfinte, curate, o Marie,
Pentru cei ce-s în păcate, o Marie,
Maică sfântă și curată, o Marie,
Și de-a pururi lăudată, o Marie.

SFÂRȘIT ÎN SUFERINȚĂ

Sfârșit în suferinți și munci,
Cu lacrimile-n gene,
Eram când m-ai găsit atunci
Căzut, Samarinene.

M-ai ridicat milos din drum,
Pe-asin m-ai dus cu tine,
Iar eu plângând Ți-am spus atunci:
„Fă orice vrei cu mine!”

Bătut de toți și chinuit,
Am plâns apoi departe,
Tu însă iarăși ai venit
Și m-ai scăpat de moarte.

M-ai prins de mână și mi-ai zis
Să Te urmez pe Tine,

Eu Te-am urmat și m-am supus –
Fă orice vrei cu mine!

Iar într-o toamnă m-ai chemat
Din satul fără nume,
Am înțeles, Te-am ascultat
Și m-am lăsat de lume.

De-atuncea tuturor supus,
Te-ascult mereu pe Tine,
Și sunt al Tău pe veci, Iisus,
Fă orice vrei cu mine!

SIMONE

Simone, spune-Mi tu dacă Mă iubești,
Oile, oile să le păstorești.
Tu veghează-ntruna și păzește-Mi turma
Să nu piară niciuna din oi.
Că lupul pândește și le urmărește
Să doboare pe multe din oi.

Simone, spune-Mi tu dacă Mă iubești,
Oile, oile să le păstorești.
Vezi pe cea bolnavă, du-te la ea-n grabă,
Ajutor cu dragoste să-i dai.
Vezi-o-n suferință, arată-i credință
Și s-o vindeci lângă ea să stai.

Simone, spune-Mi tu dacă Mă iubești,
Oile, oile să le păstorești.
Vezi pe cea rănită, căzută-n ispită,
Că-n dureri ea se zbate mereu;
Ia-o cu blândețe și pe-a tale brațe
S-o aduci pe ea-n staulul Meu.

Simone, spune-Mi tu dacă Mă iubești,
Oile, oile să le păstorești.
Vezi-o pe cea slabă, n-o lăsa să moară,
C-am să-i cer viața din mâna ta.
Dă-i hrană bogată și apă curată,
Ca să poată să meargă și ea.

Simone, spune-Mi tu dacă Mă iubești,
Oile, oile să le păstorești.

SLĂVIT SĂ FIE DOMNUL

Slăvit să fie Domnul în cer și pe pământ,
De îngeri și de oameni, căci El e Domnul sfânt!

Slăvit să fie Domnul din zori și până-n noapte,
Aceasta e cântarea, nu vorbele deșarte.

Slăvit să fie Domnul, căci El ne-a liberat
Din mâna lui satana, vrășmașul cel spurcat.

Slăvit să fie Domnul, căci mult a suferit,
Dar a făcut aceasta fiindcă ne-a iubit.

Slăvit să fie Domnul, căci mare dar ne-a dat,
Chiar însuși Trupul Său El hrană ne-a lăsat.

Slăvit să fie Domnul, căci iadul a zdrobit
Și Sângele Său scump pe toți ne-a mântuit.

Slăvit să fie Domnul, căci El ne-a împăcat
Cu Tatăl cel ceresc și-al nostru Împărat.

Slăvit să fie Domnul, să cânte orișicine,
Slăvit, slăvit să fie, să fie și de mine!

SUB SCUTUL TĂU, MARIE!

Sub scutul Tău, Marie, cu toții ne-nrolăm
Și pentru veșnicie credință îți jurăm.

R: Fecioară ești și Maică în lume și în cer
Și cei care Te cheamă sunt siguri că nu pier.

Te roagă prea fierbinte la Fiul Tău Hristos
Că mergem prin ispită și drum anevoios.

Să nu pierdem nădejdea în lumea asta rea,
Cu noi e Preacurata și ne va ajuta.

Cu lacrimile Tale și cugetul curat
Ne scoți din gheara morții, ne speli și de păcat.

Noi Te rugăm fierbinte să fii mereu cu noi
Că Fiul Tău prea dulce ne scapă din nevoi.

Când cetele dușmane cu totul ne-au răpit,
Sub mantia albă ia-ne și du-ne la Iisus.

Fecioară Preacurată a Domnului Iisus,
Să ne fii călăuză în drum spre ceruri sus!

Și când pe nori cu slavă, cu cetele cerești
Vei sta, Măicuță bună, să nu ne părăsești!

Ca să-Ți cântăm de-a pururi în veci și-n veșnicii,
Fecioară mult iubită și Maică să ne fii!

Și la Iisus cel dulce cu toții să zburăm,
Și sfintele picioare cu drag să-Ți sărutăm.

ȘI CU CÂT PRIVESC ÎN URMĂ

Și cu cât privesc în urmă peste anii ce s-au dus,
Tot mai limpede-Ți văd fața și iubirea Ta, Iisus;
Tot mai strălucit și dulce în viața mea răsari,
Tot mai limpede-mi răsună fermecatu-Ți, dulce grai.

Tot mai strălucită fața, soare binecuvântat,
Tot mai mult mi-alungi din suflet norul greu și-ntunecat.
Când eram furat de valuri și-ncetam să lupt cu zel,
Dacă mă mustrai, Iisuse, urmăreai de-atunci un țel.

Când din patima deșartă Ți-am cerut să-mi dai un pic,
De mi-ai dat, mi-ai dat, Iisuse, ca să văd că nu-i nimic.
Astăzi văd că bogăția lumii-ntregi de mi-o dădeai
N-aș fi-avut vreo mulțumire, căci din toate Tu-mi lipseai.

Dar de când Te am pe Tine, chiar de-s singur și străin
Și deși-s sărac pe lume, eu sunt fericit deplin.

TAINICĂ GRĂDINĂ

Era odat-o tainică gradină
În care Domnul se ducea plângând
Și fața Lui cea plină de lumină
Era-ntristată până la mormânt.

De-atâtea ori pe față El căzuse
Și se ruga cu lacrimi de amar:
Să treacă Tatăl, să nu-I dea paharul,
Paharul suferinței lui Iisus.

O, Ghetsimani grădina suferinței
În tine plâns-a Domnul cu amar
Și El se-mbracă-n haina umilinței
Și-Și pregătește drumul spre Calvar.

O, Ghetsimani grădină neuitată
Tu ai văzut durerea lui Iisus
Și Iuda când L-a sărutat odată
Pe Domnul strălucirilor de sus.

O, Ghetsimani aș vrea să fiu în tine
Să văd și locul unde-a plâns Iisus,
Să plâng și eu cu lacrimi și suspine
Să plâng căci pentru mine Domnu-a plâns.

O, Ghetsimani rămâi tu pe vecie
Un loc în care Iisus plângea,
Aș vrea pe veci să fiu și eu în tine,
Voi știți că pentru mine El plângea!

TÂNĂRUL BOGAT

Când Domnul Iisus a plecat,
Iat-un tânăr L-a-ntrebat:
„–Spre-a putea intra în Rai,
Doamne, ce povață-mi dai?”

R: Vezi, vezi, tânărule, căci Iisus te caută,
Dă-I Lui viața ta tânără!

„ – Vezi poruncile păzește!”
„ – Care?” tânărul grăiește;
„ – Nu ucide, nu fura,
Nu minți în viața ta.

Cumpătat mereu să fii,
Pe părinți iubește-ți-i.
Să iubești ca și pe tine
Pe aproapele spre bine”.

El răspunde lui Iisus:
„ – Toate, Doamne, câte-ai spus
Din pruncie le-am păzit,
Ce mai am de împlinit?”

Iar Iisus i-a glăsuțit:
„ – Vrei să fii desăvârșit?
Uite ce mai ai să faci –
Dă-ți averea la săraci!

După Mine-apoi să vii –
Află în cer avuții!”
Tânărul plecă-ntristat
Fiindcă el era bogat.

Când văzutu-i-a mahnirea
Și-a întors Iisus privirea
De la el spre-nvățăcei
Și le-a zis: „Iubiții Mei,

În urechea acului
O funie drept vă spui,
Va intra mai lesne, mai,
Decât un bogat în Rai!”

UCENICII

Și lumea toată va cunoaște că sunteți ucenicii Mei
Când pacea veți iubi-o pururi și va fi dragoste-ntre voi. – bis

În lume veți avea necazuri, dar îndrăzniți neconținut,
Voi nu uitați că fii Îmi sunteți și lumea Eu am biruit. – bis

Așa pe ucenici adesea duios Iisus îi învăța
Și nu s-a auzit vreodată mai blândă voce ca a Sa. – bis

De când de pe pământ la ceruri Stăpânul lumii S-a-nălțat,
Apostolii pășesc în lume și predică neîncetat. – bis

Erau huliți, scuipați în față, bătuți, sălbatic chinuiți,
În temniță-aruncați, în fiare, și chiar de rude crunt loviți. – bis

Iar ei puțini, săraci și singuri, străini la toți în lumea rea,
Din inimă rosteau cuvântul cum Duhul Sfânt îi îndemna. – bis

Dar azi popoare-ntregi urmează învățătura lui Iisus,
Îngenunchind în fața crucii ce mântuire ne-a adus. – bis

Și cântă pururea mărire și slavă biruinței Lui,
Slăvit să fie totdeauna în veci numele Domnului! – bis

VEI VENI, IISUSE

Vei veni, Iisuse, știm că vei veni
Și pe nori cu slavă Tu vei răsări;
Mare va fi ziua când ai să cobori,
Sărbătoarea celor fără sărbători!

Plâng în strâmtorare, plâng copiii Tăi
Alungați de lume și de oameni răi.
Suspînând Te cheamă fiii asupriți,
Tu dreptatea celor neîndreptățiți!

Mare-i jalea celor care gem și plâng
Și-n amare lacrimi chinul lor și-l sting,
Așteptându-Ți ziua când iar ai să vii,
Bucuria celor fără bucurii!

Cad sub greul crucii mii de oropsiți,
Veșnic fără milă, veșnic prigonți.
Și așteaptă, Doamne, ziua Ta cu dor,
Ajutorul celor fără ajutor!

Gem pe drumuri grele bieții Tăi copii
Și cu dor Te cheamă așteptând să vii;
Să le stingi în suflet multele dureri,
Mângâierea celor fără mângâieri.

VENIȚI, CREȘTINI, LA RUGĂCIUNE!

Veniți, creștini, la rugăciune
În casa Domnului cel Sfânt,
Veniți creștini, plecați genunchii
Și fruntea voastră la pământ!

Când clopotele-ncep să sune
În zori, cu glasul lor duios,
Răsună-n undele lor tainic
Chemarea Domnului Hristos:

"Veniți cei osteniți la Mine,
Cei osteniți și apăsați,
Odihnă, pacea Mea cea Sfântă
Și mângâiere să luați".

Răsună munți, răsună dealuri,
Pământu-ntreg de glasul Sfânt,
Se pleacă-n fața Lui natura,
Văzduhul tot, cu nori și vânt.

Dar omul, singura făptură,
Împodobit cu chip ceresc,
Azi nu mai vrea să ia aminte
La glasul cel dumnezeiesc.

Creștinii noștri din vechime
Pe sub pământ zideau altare,
Și pe furiș, în miezul nopții,
Mergeau cu toții la-nchinare.

Azi stau lăcașurile sfinte
Pe înălțimi strălucitoare,
Dar câți creștini le calcă pragul
În zilele de sărbătoare?

Vai, masa Domnului e-ntinsă,
Dar cei poftiți nu vin la ea;
Ei n-aud glasul Lui ce strigă:
"Veniți, creștini la masa Mea!"

Veniți creștini la rugăciune
În casa Domnului cel Sfânt,
Veniți creștini, plecați genunchii
Și fruntea voastră la pământ!

Veniți, veniți cu umilință
În fața Sfântului Altar,
Veniți să dezbrăcăm păcatul,
Să ne înnoim cu har!

VENIȚI, VENIȚI!

Veniți, veniți voi cei trudiți, veniți, veniți!
Și Trupul lui Hristos primiți, veniți, veniți!
Căci la izvorul cel curat veniți, veniți!
Vă veți spăla de-orice păcat veniți, veniți!

Gustați, gustați voi cei smeriți veniți, veniți!
Și veșnic veți fi fericiți veniți, veniți!
Că bun e Domnul lăudat veniți, veniți!
Să fie-n veci de veci cântat veniți, veniți!

Gustați, gustați vă-mpărtășiți veniți, veniți!
Cu Domnul slavei vă hrăniți veniți, veniți!
Căci sufletul cel înarmat veniți, veniți!
Va birui orice păcat veniți, veniți!

Când în vreo lipsă vă găsiți veniți, veniți!
Și într-o boală pătimiți veniți, veniți!
Voi repede vă ridicați veniți, veniți!
Și cu Hristos vă împăcați veniți, veniți!

În casa noastră El e Domn veniți, veniți!
Și ne veghează-al nostru somn veniți, veniți!
În viața noastră El e far veniți, veniți!
Coboară pacea cu-al Său dar veniți, veniți!

VREAU LÂNGĂ DUMNEZEU

Vreau lângă Dumnezeu să fiu mereu
Oricât ar fi de greu, necazul meu;
Oricât voi suferi, cântarea mea va fi:
„Vreau lângă Dumnezeu, să fiu mereu”.

Pe-ndepărtate căi de aș înnopta
Și-o piatră căpătâi dac-aș avea,
Tot fericit aș fi și-n vis aș glăsui:
Vreau lângă Dumnezeu, să fiu mereu.

Calea-mi în sus spre cer de s-ar îngusta,
Eu vreau mereu să sper că voi scăpa
Căci nu-n deșert alerg, ci știu pe ce drum merg:
Vreau lângă Dumnezeu, să fiu mereu.

Când zorile revin, când trec de greu,
Iar viața mi-o închin Domnului meu;
Zidesc un viu Altar în inima mea iar:
Vreau lângă Dumnezeu, să fiu mereu.

Când calea mi-oi sfârși aici pe pământ,
Voios când voi păși în locul sfânt,
Atunci s-a împlinit al meu dor nesfârșit:
Vreau lângă Dumnezeu, să fiu mereu.

ZIUA CEA MARE

Dar ziua cea mare groaznica va fi,
Când toate popoarele vor sta la judecată!
Părinți de copii s-or despărți ,
Părinți de copii s-or despărți ,
Pe vecii vecilor.

Dar ziua cea mare groaznica va fi,
Când toate neamurile vor sta la judecată!
Soți de soții s-or despărți,
Soți de soții s-or despărți,
Pe vecii vecilor.

Dar ziua cea mare groaznică va fi,
Când toate popoarele vor sta la judecată!
Frați de surori s-or despărți,
Frați de surori s-or despărți,
Pe vecii vecilor.

Dar ziua cea mare groaznică va fi,
Căci dup-orice faptă tu plata vei primi!
Oare, frate, tu gata ești,
Oare, frate, tu gata ești,
Pe Domnul să-L primești?